

системі центральних органів виконавчої влади) має забезпечувати формування та реалізацію державної політики. А саме, сфери:

– цифровізації, цифрового розвитку, цифрової економіки, цифрових інновацій та технологій, робототехніки та роботизації, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства, інформатизації;

– впровадження електронного документообігу;

– розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян;

– відкритих даних, публічних електронних реєстрів, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтероперабельності, електронних комунікацій та радіочастотного спектра, розвитку інфраструктури широкосмугового доступу до Інтернету, електронної комерції та бізнесу;

– надання електронних та адміністративних послуг;

– електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації;

– розвитку ІТ-індустрії;

– розвитку та функціонування правового режиму Дія Сіті;

– хмарних послуг.

Отже, є нагальною потреба у всебічних наукових дослідженнях, насамперед, щодо визначених Урядом основних сфер цифровізації публічного управління для розробки науково-обґрунтованих рекомендацій щодо їх подальшого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Сурай А. В. Цифровізації публічного управління: огляд наукових джерел. *Наукові перспективи*. 2023. №1 (31). С. 169–179; 2. Питання Міністерства цифрової трансформації. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2019 р. № 856. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/856-2019-%D0%BF#n12> (дата звернення 31 січня 2024 р.)

Таран О.М., канд. екон. наук, доцент
Габор Д.Р., здобувачка вищої освіти ступені бакалавр
Державний біотехнологічний університет, Україна

Стратегічний аналіз середовища функціонування об'єктів публічної сфери

Проведення стратегічного аналізу розвиває в менеджерів здатність до стратегічного мислення і тим самим створює основу для впровадження в організацію концепції стратегічного управління. Як здатність до стратегічного управління, одним з елементів розвитку є вміння змодельовати ситуацію. Частиною стратегічного мислення є аналіз. Стратегічний аналіз, на думку Р.К. Шурпенкової, можна розглядати як «інструмент обґрунтування стратегічних рішень, який враховує внутрішні можливості організації та стан

зовнішнього середовища при прогнозуванні можливих змін та ризиків, які у зв'язку з цим виникають. Зміст стратегічного аналізу процесу управління полягає у використанні специфічних методів і прийомів, що дозволяють діагностувати потенційні та наявні загрози підприємства, виявити можливості організації у поліпшенні управління». Об'єктом стратегічного аналізу процесу управління виступає організація (установа) в цілому як відкрита управлінська система, а також форми та види її діяльності. Стратегічний аналіз допомагає створити систему основних індикаторів довгострокового розвитку організації [1].

Стратегічний аналіз – це спосіб дослідження і перетворення бази даних, одержаних внаслідок аналізу середовища, на стратегію організації [2, с.17]. На етапі стратегічного аналізу відстежують найважливіші для майбутнього фактори, які називаються стратегічними. Стратегічні фактори – це напрями розвитку зовнішнього середовища, які мають високу ймовірність реалізації(здійснення) і значну силу впливу на організацію. При цьому використовується спеціальний інструментарій: кількісні методи прогнозування, сценарії майбутнього розвитку, портфельний аналіз.

Метою стратегічного аналізу є всебічне вивчення стану середовища організації задля розробки ефективної стратегії. Завданнями стратегічного аналізу є з'ясування стратегічної позиції організації, ідентифікація та оцінка її стратегічного потенціалу[3, с.61].

Стратегією є результат управлінської діяльності, який становить обґрунтування вибору напрямку розвитку країни, регіону, громади, організації, що базується на аналізі їхніх внутрішніх можливостей та середовища, у якому вони діють задля збереження стану, який є зараз, або його зміни для того, щоб досягти цілей [4].

Стратегічний план допомагає[5]:

- установити пріоритети розвитку організації, регіону, муніципального утворення чи окремого населеного пункту;
- пояснити майбутні напрями політики громадянам;
- оцінити результативність й ефективність використання ресурсів, особливо бюджетних коштів;
- оцінити сьгоднішні рішення в світлі майбутніх змін;
- створити логічно-послідовну й захищену базу для ухвалення рішень;
- результативно діяти в мінливому середовищі.

Будь-яка довгострокова програма завжди пов'язана з об'єктивними ризиками. SWOT-аналіз якраз і має застосовуватися для того, щоб зменшити їх. У результаті використання цього інструменту має бути розроблена обґрунтована стратегія досягнення майбутнього, максимально адаптована до вихідних умов місцевого розвитку з урахуванням зовнішніх чинників впливу на це майбутнє. Шляхом застосування SWOT-аналізу здійснюється своєрідна систематизація факторів, що діють усередині та ззовні об'єкта планування, однак це далеко не абстрактний і теоретичний процес, навпаки, такий аналіз передбачає серйозне критичне осмислення існуючих даних і фактів, а також і фахового досвіду

експертів. На першому етапі в центрі уваги має перебувати об'єктивна фіксація досягнутого стану, а критичне осмислення шансів та ризиків повинне меншою мірою зосереджуватися на можливих тенденціях розвитку в далекому майбутньому, а передусім відстежувати актуальні тенденції, вплив яких може посилитися в майбутньому. На відміну від аналізу сильних і слабких сторін у процесі дослідження зовнішніх шансів та ризиків відстежується не лише ситуація щодо відповідної території, аналізується і так звана «абсолютна ситуація», тобто все глобальне зовнішнє середовище.

Стратегічний аналіз сфери діяльності суб'єктів публічної сфери повинен забезпечувати комплексне дослідження (функціонального чи регіонального) сектору діяльності публічної сфери в контексті визначення прогнозних тенденцій задля постановки стратегічних завдань діяльності [6]. Окреслення перспектив розвитку держави, галузі, регіону дозволяє ідентифікувати цільові вимоги зовнішнього середовища до діяльності суб'єкта публічної сфери.

Список використаних джерел:

1. Шурпенкова Р.К. Стратегічний аналіз як складова процесу управління підприємством. URL: [https://ird.gov.ua/sep/sep20152\(112\)/sep20152\(112\)_096_ShurpenkovaRK.pdf](https://ird.gov.ua/sep/sep20152(112)/sep20152(112)_096_ShurpenkovaRK.pdf) (дата звернення 05.03.2024). 2. Пилипенко О.В. Стратегічний аналіз: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл; За заг. ред. М. І. Ковалю. Київ: ДП «Вид. Дім «Персонал», 2018. 350 с. 3. Адміністративне управління територіальними громадами : навч. посіб. /В. М. Бабаєв та кол. авт. ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2022. 292 с. 4. Романюк С.А. Теорія та практика стратегічного управління : монографія. Київ : НАДУ, 2019. 232 с. 5. Сментина Н.В., Фіалковська А. А. Стратегічне планування місцевого розвитку: навч. посіб. Київ.: ФОП Гуляєва В.М., 2019. 244 с. 6. Касич А. О., Харченко Т. О. Стратегічний менеджмент суб'єктів публічної сфери. *Економіка та держава*. №2/2017. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/2_2017/6.pdf (дата звернення 05.03.2024).

Шибасва Н.В., д-р. екон. наук, доцент
Державний біотехнологічний університет, Україна

Принцип методологічного плюралізму у сучасних економічних дослідженнях

Зміни у структурі світового господарства наприк. ХХ – поч. ХХІ ст. позначилися на розвитку економічної думки. Урахування в економічних дослідженнях складності економічного життя, обумовлює потребу у синтезуючому мисленні, саме тому поширення у методології економічних досліджень набув принцип методологічного плюралізму. На думку Брюса Колдуелла, одного з представників методологічного плюралізму у філософії економіки, «не існує універсального, логічно довершеного методу...» [1].